

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/160/2016
Identifikačné číslo spisu:	1205217407
Dátum vydania rozhodnutia:	27.10.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Petříková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1205217407.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne G., bývajúcej v X., zastúpenej JUDr. Beátou Kaprinayovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jašíkova 2, proti žalovaným 1/ Slovenskej sporiteľni, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, 2/ Y., bývajúcemu v J. a 3/ GENARO INVESTMENS LIMITED, so sídlom 229 arch. Makariou III Ave, Meliza Court, 4th Floor, 3105 Limassol, Cyprus, zastúpenej AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, o určenie neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 13 C 153/2005, o dovolaní žalovaného 3/ proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2016 sp. zn. 9 Co 433/2015, takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2016 sp. zn. 9 Co 433/2015 a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava II rozsudkom z 31. marca 2015 (druhým v poradí) č. k. 13 C 153/2005-388 konanie v časti určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa v kat. úz. L., na parc. č. XXXX, XXXX v podiele 1/2, ktorá bola uzatvorená medzi U., pobočkou v J., zastúpená p. P. a U., adresa J., dňa 28.4.1992 a ktorá bola označená č. zmluvy XXX, je neplatná, zastavil. Určil, že záložné právo k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. L., obec m. č. L., okres X., vedené Správou katastra pre hl. mesto SR Bratislava na LV XXX ako parc. registra C evidované na katastrálnej mape parc. č. XXXX zast. plochy a nádvoria o výmere 473 m², parc. č. XXXX záhrady o výmere 318 m², zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. L., na parc. č. XXXX, XXXX, v podiele 1/2, uzatvorenej medzi U., pobočkou v J. a U., adresa J., dňa 28.4.1992, označenou číslom zmluvy XXX, nevzniklo. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a vyslovil, že o náhrade trov konania súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. V odôvodnení uviedol, že 2. januára 2015 doručila žalobkyňa späťvzatie žaloby v časti určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, nachádzajúcich sa v kat. úz. L., na parc. č. XXXX, XXXX v podiele 1/2, ktorá bola uzatvorená medzi U., pobočkou v J., zastúpená p. P. a U., adresa J., dňa 28.4.1992 a ktorá bola označená č. zmluvy XXX je neplatná a žalovaní 1/ a 3/ s týmto čiastočným späťvzatím vyjadrili svoj súhlas a žalovaný 2/, napriek tomu, že mu bolo čiastočné späťvzatie s výzvou na vyjadrenie riadne

doručené, ostal nečinný, konanie v tejto časti zastavil. K otázke naliehavého právneho záujmu súd prvej inštancie poznamenal, že naliehavý právny záujem na určení, že záložné právo k predmetným nehnuteľnostiam zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ neexistuje (nevzniklo), bol podľa názoru súdu daný, keď žalovaný 1/ má vo svoj prospech zapísané na liste vlastníctva záložné právo v 1/2 k nehnuteľnostiam, ktoré sú však vo vlastníctve žalobkyne a ktoré žalobkyňa obmedzuje vo výkone jej vlastníckych práv, pričom ako spoluvlastníčka nehnuteľností v čase uzatvorenia záložnej zmluvy o tejto zmluve nemala žiadnu vedomosť. Námietku žalovaného 1/, ohľadom nedostatku jeho pasívnej legitímácie súd vyhodnotil ako nedôvodnú a konštatoval, že z výpisu z katastra nehnuteľností LV č. XXX je nesporné, že vlastníkom pod č. 1 aj pod č. 2, t. j. výlučným vlastníkom parcely č. XXXX, XXXX a stavby na parc. č. XXXX súp. č. XXXXX je žalobkyňa. Súčasne je z predmetného výpisu nesporné, že v časti C: t'archy je ako oprávnený zo záložného práva na podiel 1/2 pre vlastníka pod č. 1 (t. j. pre žalobkyňu) na pozemky parc. č. XXXX zast. plochy 473 m², parc. č. XXXX záhrady 318 m² podľa V 653/93 z 15.01.1993 - 236/93 zapísaný doposiaľ žalovaný 1/. Súd prvej inštancie mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že pohľadávka zo zmluvy o poskytnutí úveru na bežnom kontokorentnom účte z 28. apríla 1992, uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/, bola žalovaným 1/ 13. marca 200 postúpená na U. a táto pohľadávka bola 22. decembra 2004 postúpená na spoločnosť GENARO INVESTMENTS LIMITED (žalovaného 3/). Súd prvej inštancie v zmysle § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka poznamenal, že predmetom postúpenia môže byť len určitá pohľadávka, t. j. právo na plnenie od dlžníka, a nie však celý záväzkový vzťah, nakoľko v tom prípade by už išlo o zmenu zmluvy, a teda zmenu vzájomných práv a povinností, tvoriacich obsah záväzku, ktorá predpokladá v zmysle § 493 Obč. zák. dohodu zmluvných strán. Konštatoval, že z obsahu zmluvy o postúpení pohľadávok z 28. júna 2000 a následnej zmluvy o postúpení pohľadávok z 22. decembra 2004, od ktorej žalovaný 1/ odvodzuje absenciu svojej pasívnej legitímácie vyplýva, že predmetom postúpenia na žalovaného 3/ boli všetky práva a povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o poskytnutí úveru na bežnom kontokorentnom účte z 28. apríla 1992, uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/. Z uvedeného mal teda súd jasne za to, že zo žalovaného 1 na žalovaného 3/ zmluvami o postúpení prešla pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy o poskytnutí úveru na bežnom kontokorentnom účte s príslušenstvom, t. j. so všetkými právami týkajúcimi sa tejto pohľadávky. Avšak postúpením pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí úveru nedošlo k postúpeniu i práv a povinností zo zmluvy o zriadení záložného práva, nakoľko zmluva o záložnom práve nie je príslušenstvom prevádzanej zmluvy o úvere, ale ide o samostatnú zmluvu, zabezpečujúcu pohľadávku medzi účastníkmi. Pohľadávka žalovaného 3/ teda vznikla z úverovej zmluvy a nie zo záložnej zmluvy. Súd prvej inštancie uzavrel, že ak by predmetom zmlúv o postúpení (od ktorých si žalovaný 1/ odvodzuje absenciu svojej pasívnej legitímácie v tomto spore) nebolo postúpenie určitej pohľadávky, ale zmena celého obsahu záväzkového vzťahu, v tom prípade by už išlo o zmenu vzájomných práv a povinností tvoriacich obsah záväzku (t. j. zmenu zmluvy), vyžadujúcu si v zmysle § 493 Občianskeho zákonníka dohodu zmluvných strán (žalovaných 1/ a 2/). Nakoľko obsahom zmlúv o postúpení pohľadávok nebola dohoda zmluvných strán, nebolo preukázané, že by v danej veci bola sledovaná zmena celého záväzku a tým teda nemohol žalovaný 3/ platne ani nadobudnúť a žalovaný 1/ stratiť právo k predmetnej pohľadávke zo záložnej zmluvy. Vzhľadom na uvedené mal súd v prejednávanej veci pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného 1/ (ako aj žalovaného 2/, ale táto v konaní namietaná nebola) za preukázanú a preto žalobu vo zvyšnej časti vo vzťahu k žalovanému 3/ zamietol. K otázke vzniku (resp. existencie alebo neexistencie) záložného práva k nehnuteľnosti, poznamenal, že zo skutkových zistení jednoznačne vyplynulo, že zmluva o zriadení záložného práva z 28.4.1992 k nehnuteľnostiam nachádzajúcich sa v kat. úz. L., na parc. č. XXXX, XXXX, v podiele 1/2, uzatvorenej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, označenou číslom zmluvy XXX, je absolútne neplatná od počiatku. V konaní bolo preukázané, že predmetnú zmluvu o zriadení záložného práva uzavrel žalovaný 2/ (hoci nebol vlastníkom založených nehnuteľností) so žalovaným 1/, hoci tento vedel, že žalovaný 2/ vlastníkom založených nehnuteľností nie je. Z vykonaného dokazovania i z platných právnych predpisov mal za nepochybné, že v čase uzavretia zmluvy nemal žalovaný 2/ právo hospodárenia k založeným nehnuteľnostiam, účastníkmi predmetného právneho úkonu, uzavretia zmluvy, boli však žalovaní 1/ a 2/, a preto podpisy Y. na mieste klienta a Y. ako vlastníka (rodičov žalovaného 2/), s uvedením ich rodných čísel, sú bezpredmetné a zmätočné, nakoľko neboli účastníkmi úkonu, neboli riadne uvedení v záhlaví zmluvy a identifikovaní menom a ďalšími údajmi, nebolo uvedené, že sú spoluvlastníkmi nehnuteľností, ani ktorých častí a taktiež

nevyjadrili svoj súhlas so založením nehnuteľností na mieste v zmluve predtlačenom. Keďže podpísaní vlastníci nehnuteľností Y. a Y. neboli účastníkmi právneho úkonu, nemôžu sa na nich vzťahovať ani povinnosti zo zmluvy. Nakoľko teda založené nehnuteľnosti žalovaný 2/ nikdy nevlastnil, nemal k nim ani žiadne dispozičné právo. Súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný 2/ dal do zálohu nehnuteľnosť, ktorú v čase uzavretia zmluvy o zriadení záložného práva nevlastnil, a teda nemohol previesť na druhého viac práv ako mal sám v čase uzatvárania zmluvy o zriadení záložného práva, a preto je zmluva o zriadení záložného práva od samotného počiatku absolútne neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom. Keďže zmluva o zriadení záložného práva je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, nakoľko záložné právo bolo zriadené k nehnuteľnosti, ktorá nepatrila záložcovi, tak záložné právo k nehnuteľnostiam nevzniklo (neexistuje). Súd uviedol, že zmluva o zriadení záložného práva je koncipovaná tak, že predmet zálohu je nepreskúmateľný. Pokiaľ ide o námietku premlčania vznesenú žalovaným 3/, túto vyhodnotil súd ako nedôvodnú, nakoľko zmluvu o zriadení záložného práva od samotného počiatku súd vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon a právo dovolať sa neplatnosti sa premlčuje len v prípade relatívnej neplatnosti.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. januára 2016 sp. zn. 9 Co 433/2015 odvolanie žalovaného 3/ proti rozsudku súdu prvej inštancie odmietol. V odôvodnení uviedol, že v prípade výroku I. môže odvolanie podať žalobkyňa a žalovaní 1/ a 2/, v prípade výroku II. žalovaní 1/ a 2/, ktorých sa výrok týka, v prípade výroku III. žalobkyňa, keďže bola neúspešná. Odvolateľ - žalovaný 3/, ktorý bol v konaní úspešný (návrh voči nemu bol zamietnutý) nemôže mať žiadny záujem na zrušení rozhodnutia v časti výroku II., keďže výrokom súdu prvej inštancie mu nebola uložená žiadna povinnosť, výrok sa ho priamo netýka a nebola mu spôsobená žiadna ujma na jeho právach. Preto odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 3/ podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. ako odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený, nebol osobou legitimovanou na podanie odvolania.

3. Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný 3/, ktorý navrhol, aby dovolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že napadnuté uznesenie zruší a vec vráti na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. a rovnako § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p. Mal za to, že nakoľko nesúhlasí s rozhodnutím súdu, že v konaní nie je pasívne legitimovaný na podanie odvolania voči druhému výroku rozsudku okresného súdu a rovnako nesúhlasí s rozhodnutím súdu v časti, v ktorej súd určil, že záložné právo nevzniklo, rovnako sa nemohol stotožniť so záverom súdu, že mohol svojím odvolaním napadnúť iba tretí výrok rozsudku okresného súdu. Uviedol, že druhý a tretí výrok rozsudku okresného súdu sú vo vzťahu k nemu navzájom závislými výrokmi rozsudku, keďže v prípade ak by podal odvolanie voči tretiemu výroku, je zrejmé, že nemôže súhlasiť ani s druhým výrokom a naopak. Odňatie možnosti konať pred súdom videl v tom, že odvolací súd nepostupoval v zmysle § 209 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého bol povinný ho vyzvať na doplnenie podaného odvolania a odstránenie nezrovnalostí, tzn. upresnenie rozsahu, v akom podané odvolanie napáda predmetný rozsudok. Pre úplnosť uviedol argumenty, v zmysle ktorých nemožno súhlasiť s názorom oboch súdov, že nie je pasívne legitimovaný vo vzťahu k druhému výroku rozsudku. Konštatoval, že z § 528 ods. 1 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že zabezpečenie pohľadávky naďalej trvá aj po tom, čo bola postúpená. Vzhľadom na to, je názor súdu, že postúpením pohľadávky zo zmluvy o poskytnutí úveru nedošlo k postúpeniu i práv a povinností zo zmluvy o zriadení záložného práva, keďže nie je príslušenstvom postúpenej pohľadávky, a nedošlo ani k dohode zmluvných strán aj o postúpení zabezpečenia, úplne nesprávny a v rozpore so zákonnými ustanoveniami. Podaním doručeným najvyššiemu súdu 22.8.2016 žalovaný 3/ navrhol odklad právoplatnosti rozhodnutia.

4. Žalobkyňa a žalovaní 1/ a 2/ sa k dovolaniu žalovaného 3/ písomne nevyjadrili.

5. Podľa prechodného ustanovenia § 470 ods. 1 Civilného sporového poriadku, zákona č. 160/2015 Z. z. (ďalej len „CSP“), ktorý nadobudol účinnosť 1. júla 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia veta prvá, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, zastúpená advokátom, bez nariadenia dovolacieho pojednávania dospel k záveru, že rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné zrušiť.

7. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd

postupoval v zmysle vyššie citovaného § 470 ods. 2 CSP a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

8. V danom prípade je dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, dovolanie ale nesmeruje proti uzneseniu so znakmi, ktoré zakladali prípustnosť dovolania podľa § 239 ods. 1 a 2 O. s. p. Predmetné dovolanie by preto bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O. s. p. Žalovaný 3/ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až e/ a g/ O. s. p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd. So zreteľom na obsah dovolania najvyšší súd osobitne skúmal, či v konaní nedošlo k procesnej vade uvedenej v § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

9. Žalovaný 3/ zastáva názor, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Pod odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. rozumel procesne nesprávny postup súdu znemožňujúci realizáciu procesných oprávnení účastníka konania, ktoré mu poskytoval O. s. p. [v zmysle § 18 O. s. p. mali účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd bol povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie ich práv - viď napríklad právo účastníka vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O. s. p.), nazeráť do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O. s. p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým vykonaným dôkazom (§ 123 O. s. p.), byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O. s. p.), na to, aby mu bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O. s. p.)]. Za postup odnímajúci účastníkovi konania možnosť pred súdom konať a zakladajúci prípustnosť a tým aj opodstatnenosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. sa považovalo aj odmietnutie odvolania podľa § 218 ods. 1 písm. b/ O. s. p. v prípade, že podmienky preň neboli splnené.

Judikatúra najvyššieho súdu za prípad odňatia možnosti konať pred súdom (vo význame znemožnenia realizácie procesných oprávnení účastníka občianskoprávneho konania) označovala aj postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmieta zaoberať meritom veci (odmietať podanie alebo konanie zastaví alebo odvolací súd odmietať odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup nie sú dané (viď napríklad R 23/1994 a R 4/2003, ale aj rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 14/1996, prípadne ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015).

10. Vzhľadom na dovolacie námietky žalovaného 3/ najvyšší súd skúmal, či obsah spisu opodstatňoval záver odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania ako podaného niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený.

11. V prejednávanej veci odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 3/ z dôvodu, že keďže bol v konaní úspešný (návrh voči nemu bol zamietnutý) nemôže mať žiadny záujem na zrušení rozhodnutia v časti výroku II., keďže výrokom súdu prvej inštancie mu nebola uložená žiadna povinnosť, výrok sa ho priamo netýka a nebola mu spôsobená žiadna ujma na jeho právach.

12. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že pohľadávka zo zmluvy o poskytnutí úveru na bežnom kontokorentnom účte z 28. apríla 1992, uzavretej medzi žalovanými 1/ a 2/, bola žalovaným 1/ 13. marca 2001 postúpená na U. a táto pohľadávka bola 22. decembra 2004 postúpená na spoločnosť GENARO INVESTMENTS LIMITED (žalovaného 3/).

13. Ako už najvyšší súd uviedol v rozhodnutí sp. zn. 1 Obdo V 102/2005 podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Právami spojenými s pohľadávkou sú najmä práva vyplývajúce zo zabezpečenia záväzkov. Záložné právo ako právo akcesorické, sleduje pohľadávku, ktorú zabezpečuje, sleduje ju aj v prípade zmeny veriteľa postúpením pohľadávky. Najvyšší súd sa s týmito závermi, na ktorých spočíva uvedené rozhodnutie, stotožňuje aj v preskúmvanej veci.

14. Dovolací súd dáva do osobitnej pozornosti zjednocovacie stanovisko k právnym dôsledkom uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky vo veci 29 Cdo 4868/2009 (R 21/2011) Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré sa komplexne zaoberá predpokladmi a právnymi dôsledkami postúpenia pohľadávky. S postúpenou pohľadávkou dochádza bez ďalšieho aj k prevodu ďalších práv spojených s pohľadávkou, ktoré sú na prevádzanej pohľadáвке závislé. Za také práva považujeme práva vymenované v § 528 Občianskeho zákonníka. Sú to predovšetkým zabezpečovacie inštitúty, a to najmä záložné právo, ručenie, zabezpečovací prevod práva a ďalšie zabezpečovacie inštitúty.

15. Uvedený záver, že na postupníka spolu s prechodom pohľadávky prechádza aj zabezpečenie

pohľadávky, teda prechod zabezpečenia uskutočneného zriadením záložného práva, ručením alebo zabezpečením pohľadávky akýmkoľvek iným spôsobom, nevylučuje, že odvolanie čo do výroku II. mohol napadnúť odvolaním žalovaný 3/, na ktorého prešla pohľadávka zo zmluvy o poskytnutí úveru, ktorá bola zabezpečená zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam 28.4.1992. Opačný záver by viedol k príliš formalistickému postupu súdu a odopretiu práva na súdnu ochranu.

16. Ak za daného stavu odvolací súd odmietol odvolanie žalovaného 3/ ako podané niekým, kto na jeho podanie nie je oprávnený, nerozhodol správne a týmto postupom mu odvolací súd odňal možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Odvolací súd sa odmietol zaoberať meritom veci, hoci na to neboli splnené podmienky.

17. Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne.

18. Z uvedeného dôvodu Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1, § 450 CSP). V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania týkajúceho sa dovolania proti tomuto (zrušenému) uzneseniu krajského súdu (453 ods. 3 CSP).

19. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.